

РЕШЕНИЕ

№ 86

гр. София, 03.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9787** по описа за **2024** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ /ДА ДРВВЗ/, подадена чрез процесуален представител юрк. М. К. срещу решение № 3618 от 06.08.2024г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 147-ми състав, постановено по нахд № 14002/2023г.

В жалбата са развити съображения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в нарушение на материалния закон. Касаторът твърди, че съдът невярно е изтъквал фактите по делото, което е довело и до неправилно прилагане на законовите разпоредби. Всички събрани по делото доказателства установявали, че е извършено административното нарушение по чл.4, ал.1 ЗЗНН. В деловодната система на ДА ДРВВЗ не са били заведени справки-декларации по чл.4, ал.1 ЗЗНН от дружеството, като е било установено, че са получени електронни писма, но към тях е нямало прикачени файлове за съответните периоди. Дружеството не е извършило необходимите действия, за да се увери, че справките-декларации са подадени в срок и в цялост в ДА ДРВВЗ. През м.04. и м.05.2023г. не е имало технически проблем със сървъра на агенцията, както и с интернет връзката, поради което дружеството следвало да носи отговорност, че електронните съобщения са получени без приложения към тях. Оспорва се и изводът на СРС, че нарушението представлява маловажен случай.

Касаторът, чрез своя процесуален представител юрк. Г. Д. моли да бъде отменено решение от 06.08.2024г. на СРС, НО, 147-ми състав по нахд № 14002/2023г., като спорът се реши по същество, чрез цялостно потвърждаване на НП № 4185/15.09.2023г.

Ответникът- „Пашабахче България“ ЕАД се представлява в проведеното публично съдебно заседание от адв. И.-А. М., който оспорва жалбата.

Депозиран е на 14.10.2024г. писмен отговор по чл.213а, ал.4 от АПК. В него се аргументира, че дружеството е изпълнило задължението си по чл.4, ал.1 ЗЗНН, като е подало в срок изискуемите справки-декларации. Към изпратените електронни съобщения от 12.04.2023г. и 12.05.2023г. (имейли), се съдържали като прикачен файл попълнен и подписан образец на справка-декларация по чл. 4 от ЗЗНН за съответния месец. Нито в НП, нито в касационната жалба са били изложени каквито и да било доводи, че изпратените електронни съобщения или приложените към тях файлове не отговарят на изискванията на ЗЕУ и поради това не са приети от ДА ДРВВЗ. Правилно първоинстанционният съд е установил, че в случая не е било извършено административно нарушение. И двете електронни съобщения съдържали подпис на Х. Ш. - представител на дружеството, като са удостоверени от него с квалифициран електронен подпис, съгласно изискванията на чл. 22, ал. 3 от ЗЕУ. На следващо място, двете съобщения са били изпратени до електронния адрес, оповестен на интернет страницата на ДА ДРВВЗ и получени от органа, който твърдял, че не е получил единствено прикачените файлове към тях. Това се дължало на причини от технически характер, поради съображения за сигурност при настройка на системите, ограничаваща получаването от Агенцията на определени прикачени файлове. Тези обстоятелства били извън контрола на дружеството, като неговите представители и служители нямали възможност да влияят на съобщенията и прикачените файлове след тяхното изпращане. Следователно, неполучаването на прикачените документи, не можело да се вмени във вина на дружеството, което водело до липсата на извършено нарушение. ДА ДРВВЗ е следвало да уведоми незабавно изпращача за възникналия технически проблем и невъзможността да се визуализират прикачените към електронните съобщения файлове, в изпълнение на задълженията си по чл. 9, ал. 4 от АПК, което не е сторено. Обосновават се и доводи за маловажност на констатираното нарушение.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 3618 от 06.08.2024г. по нахд № 14002/2023г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 147-ми състав е отменено наказателно постановление /НП/ № 4185 от 15.09.2023г., издадено от вр.и.д. председател на ДА ДРВВЗ, с което на „Пашабахче България“ ЕАД на основание чл.60, ал.1 ЗЗНН за нарушения по чл.4, ал. 1 от ЗЗНН са били наложени наказания – две имуществени санкции в размер на сумите от по 1 000.00 /хиляда/ лева.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е приел писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК, както и свидетелските показания на В. К. К.. Въз основа на тях е

обоснован правен извод, че в проведеното административнонаказателно производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения. Не е било доказано обвинението за нарушения с правна квалификация чл.4, ал.1 от ЗЗНН, които да са извършени от „Пашабахче България“ ЕАД, защото дружеството е изпълнило своите задължения за подаване на справки-декларации три дни преди изтичане на законоустановения срок. Неполучаването им от органа не се дължало на виновно противоправно бездействие на дружеството, а от друга страна не му е било указано, че е възникнал технически проблем и невъзможност да бъдат отворени прикачените към електронните съобщения файлове. Нарушенията представлявали маловажен случай по см. на чл.28 ЗАНН във вр. § 1, т.4 от ДР на ЗАНН.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 147-ми състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материалноправни норми.

Със заповед № РЗЛ-11/21.04.2022 г. на председателя на ДА ДРВВЗ дружеството „Пашабахче България“ ЕАД е вписано под № 170 в регистъра на задължените лица по ЗЗНН за периода 01.07.2022г.-30.06.2023 г. С разпореждане № Р-12-170/28.04.2022 г. на заместник-председателя на ДА ДРВВЗ, на „Пашабахче България“ ЕАД са определени нива на запаси за извънредни ситуации под формата на котелни горива в размер на 11,865 тона.

Със заповед № РД-10-433/18.07.2023 г. на председателя на ДА ДРВВЗ е било възложено извършване на обобщаваща проверка на всички задължени лица за периода 01.07.2022 г. - 30.06.2023 г., за изпълнение на задълженията им за подаване на справки-декларации в срок до 15-то число на месеците от януари 2023 г. до юли 2023 г. Резултатите от проверката били систематизирани в констативен протокол № 4150/25.07.2023г.

По отношение на „Пашабахче България“ ЕАД е било установено, че дружеството не е подало в законоустановените срокове справки-декларации по чл. 4, ал. 1 ЗЗНН, както следва: до 15.04.2023 г. не е подало справка-декларация за месец март 2023 г. и до 15.05.2023 г. не е подало справка-декларация за месец април 2023 г. В тази връзка в присъствието на двама свидетели е съставен акт за установяване на административно нарушение № 4185/04.08.2023г. Въз основа на изготвения акт е издадено обжалваното наказателно постановление от органите на ДА ДРВВЗ.

При анализ на всички приети доказателства, настоящият състав приема, че решението е правилно и не е налице основание за неговото касиране по чл.348, ал.1, т.1 във вр. ал.2 от НПК във връзка с което излага следните правни съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 1 ЗЗНН, задължените лица изготвят и представят в ДА ДРВВЗ ежесечно до 15-то число справка-декларация по образец за предходния календарен месец с информация за: 1. Нивото, състоянието и местата за съхраняване на определените им запаси за извънредни ситуации, създадени и съхранявани от тях, както на територията на страната, така и на територията на други държави-членки на ЕС; 2. Вида и количествата търговски и оперативни запаси, поддържани от тях през предходния календарен месец на територията на страната; 3. Количествата енергийни продукти по приложение А, глава 3.4 от Регламент /ЕО/ №1099/2008 и тежки горива,

които през предходния календарен месец са: а./внесени при режим на внос; б./доставени на територията на страната от вътрешнообщностни пристигания; в./произведени на територията на страната. Става въпрос за формално задължение, възникващо с факта на вноса и/или вътрешнообщностни пристигания на такива продукти по Приложение А, глава 3.4 от Регламент (ЕО) № 1099/2008г.

От доказателствената съвкупност категорично е установено, че справката-декларация за месец март 2023 г. е следвало да се предостави до 15.04.2023 г., като е подадена по електронен път на 12.04.2023г., а справката-декларация за месец април 2023г. е подадена на 12.05.2023г. при срок за изпълнение на задължението до 15.05.2023г. С оглед на това несъмнено е, че дружеството е депозирало в срок до 15-то число на следващия месец справки-декларации по чл. 4, ал. 1 ЗЗНН за периода март - април 2023 г., поради което не е осъществило състава на вменените му две административни нарушения.

За „Пашабахче България“ ЕАД е възникнало задължението по чл. 4, ал.1 ЗЗНН в срок до 15.04.2023г. и съответно до 15.05.2023г. да подаде в ДА ДРВВЗ справка-декларация по образец, съдържаща изискуемата информация. С изтичането на предвидения в закона срок и само при бездействие на задълженото лице по см. на § 1, т. 11 от ДР на ЗЗНН нарушението се смята за довършено.

В конкретния случай, двете справки-декларации, които са представлявали прикачени файлове /“PASABANCE_03.2023.pdf“, „PASABANCE_04.2023.pdf“/, към изпратени по електронен път писма, са били подадени при спазване на правилата на ЗЕУ. Ето защо, правилен е изводът на СРС, че от приетите за установени факти не се доказва осъществяване от обективна страна на вменените на дружеството нарушения. Настоящата съдебна инстанция напълно подкрепя и споделя аргументите, мотивирали СРС да отмени наказателния акт, като при условията на чл.221, ал.2 от АПК препраща към тях, без да е необходимо същите да бъдат повторно излагани и преповтаряни. Неправилни са съображенията на касатора, че от дружеството следва да бъде търсена отговорност за неполучаването на прикачените файлове към двете писма от 12.04.2023г. и 12.05.2023г. Напротив, след като органът е констатирал, че към двете писма не се съдържа информация относно справките-декларации, то той е следвало да уведоми подателя за такава нередовност, като му укаже в определен срок да я коригира. Съгласно чл.33, ал.1 ЗЕУ „когато документите, изпратени по електронен път, са в различен от установения формат или заявителят не може да се идентифицира, когато законът изисква това, на заявителя се изпраща съобщение, че получаването не се потвърждава и причините за това“. От друга страна и на основание чл.35 ЗЕУ, се прави проверка за редовността на искането и за пълнотата и верността на предоставените данни. При установяване на нередности на заявителя се изпраща електронно съобщение с указания и срок за отстраняването им. Касаторът не е изпълнил тези свои задължения, защото дружеството не е било уведомено за каквато и да е нередовност в електронните съобщения, нито е получавало указания да я отстрани, още по-малко е било информирано, че получаването им не се потвърждава от ДА ДРВВЗ.

В мотивите на съдебното решение е даден отговор на важните и съществени въпроси поставени за изследване на делото. В тях са изложени фактите и обстоятелствата, които съдът е приел за установени въз основа на преценката на събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и по вътрешно убеждение. Съобразно приетите за установени обстоятелства, съдът вярно е възприел и описал

фактите, като е направил съответните правни квалификации. При формиране на изводите, съдът се е произнесъл по фактическите и правни доводи и възражения на страните, като е обсъдил в пълнота приетите по делото доказателства.

В заключение, решението от 06.08.2024г. на СРС, НО, 147-ми състав е правилно на основание чл.348 НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не се констатираха служебно основания за касиране на съдебния акт по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III касационен състав на основание чл.221, ал.2 АПК във вр.чл.63в ЗАНН

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3618 от 06.08.2024г., постановено по нахд № 14002/2023г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 147-ми състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.